

ARMÁDA SPÁSY
MEZINÁRODNÍ ETICKÉ STANOVISKO

HAZARDNÍ HRY (GAMBLING)

VYJÁDŘENÍ STANOVISKA

Armáda spásy je proti hazardu. Povaha hazardních her umožňuje vykořisťovatelské, podvodné a manipulativní praktiky.

Je v rozporu s křesťanskými zásadami lásky, svobody od útlaku a zájmu o druhé.

Jako takový by hazard neměl být prostředkem k vytváření příjmů nebo ekonomického rozvoje, ať už ze strany vlády, charitativních organizací, církví nebo komerčních zájmů.

HAZARDNÍ HRY (GAMBLING)

MEZINÁRODNÍ ETICKÉ STANOVISKO ARMÁDY SPÁSY

POZADÍ A SOUVISLOSTI

Hazardní hry zahrnují směňování peněz nebo zboží vsazených v uměle vytvořených hazardních hrách. Výhry vítězů jsou realizovány na úkor poražených. Sázky se uzavírají v očekávání nezaslouženého bohatství pro několik „šťastlivců“, ačkoli naprostá většina vsazených peněz zůstává organizátorům. Lidé mohou začít hrát zdánlivě nevině, ale u některých vede pokračující účast na hazardních hrách k závislosti a řadě dalších sociálních, psychologických a duchovních problémů.

Hazardní hry jsou stále běžnější a dostupnější, často je podporují a umožňují vlády. Hazardní hry mohou být rozsáhlé a sofistikované – například loterie, kasina, hrací automaty, online hazardní hry nebo sportovní sázky – nebo malé a volně organizované neformální hazardní hry. Na celém světě se každoročně hraje o stovky miliard dolarů.¹ Přístup k hazardním hrám se v posledních několika desetiletích dramaticky zvýšil. Vlády se zasadily o legalizaci hazardních her a v mnoha případech se staly jejich hlavními propagátory. V zemích, kde jsou hazardní hry legální, se jich účastní velká většina dospělé populace.

Na hazardní hry se často nechávají nachytat ti nejzranitelnější lidé, kteří shánějí „rychlé a snadné peníze“,

aby zmírnili své problémy. Statistiky ukazují, že chudí a pracující jednotlivci a rodiny jsou hazardním průmyslem postiženi nepřiměřeně.² Možná nehrají častěji než bohatí, ale náklady, které platí, jsou vyšší. Když se z lidí stanou problémoví hráči, často neberou ohled na své primární povinnosti vůči rodině, práci a společnosti. Příliš často vede hazardní hraní k finančnímu zruinování, nepoctivosti a kriminálnímu chování.

Studie ukazují, že hraní hazardních her v období dospívání dramaticky zvyšuje pravděpodobnost, že se u člověka vyvine závislost na hraní hazardních her.³ Spojitost hraní hazardních her se zneužíváním a závislostí je nejvýraznější ve skupinách, které uvádějí raný začátek hraní hazardních her. Toto pozorování naznačuje, že hraní hazardních her v období dospívání může podstatně ovlivnit fungování v dospělosti.⁴

Hraní hazardních her není pouze neškodnou činností, ale může se stát nutkavou závislostí. Míra patologického hráčství se celosvětově pohybuje mezi 0,8 % a 1,8 %.⁵ To znamená miliony jedinců. Ti vyhledávají léčbu jen ve velmi vzácných případech.⁶

¹ Pozor na hazardní hry. Hrajte zodpovědně.

² Národní komise pro studii dopadu hazardních her. Závěrečná zpráva.

³ Karen K. Harwood & Jeffrey L. Derevensky, Chování dětí a dospívajících při hraní hazardních her: Současné poznatky.

⁴ W.J. Lynch, P.K. Maciejewski & M.N. Potenza, Psychiatrické koreláty hazardního hraní u dospívajících a mladých dospělých seskupených podle věku při začátku hraní.

⁵ S. Stucki & M. Rhis-Middel. Prevalence problémového a patologického hráčství u dospělých v letech 2000-2005: An update.

⁶ H. Suurvali, J. Cordingley, D. Hodgins & J. Cunningham, Překážky při vyhledávání pomoci v případě problémů s hazardními hrami: A review of the empirical literature.

DŮVODY PRO STANOVISKO ARMÁDY SPÁSY

Armáda spásy věří, že všechny naše zdroje patří v konečném důsledku Bohu a že máme povinnost používat peníze produktivně, chránit se před chamtivostí a vyhýbat se získávání prospěchu na úkor druhých (viz 1. Timoteovi 6,3-10; 17-19). Hazardní hry jsou v rozporu s křesťanským učením o lásce, úctě, sebeovládání a soucitu s druhými (viz Galatským 5,22-23). Ti, kteří mohou být vystaveni nízkému riziku, že se stanou problémovými hráči, mají přesto povinnost chránit ty, kteří jsou ohroženi více (viz 1. Korintským 8:9).

Nikomu nepřísluší odsuzovat nebo soudit ty, kdo trpí závislostí (viz Lukáš 6,37). Všichni máme své vlastní slabosti. Křesťanské zásady nás učí pomáhat problémovým hráčům, aby se zotavili, byli celistvými jedinci a znovu získali sebeúctu. Vlády mají být Božími služebníky a usilovat o blaho celé společnosti. Pokud stát využívá hazardní hry k vybírání příjmů od zranitelných skupin obyvatelstva, nejedná v dobré víře vůči občanům, kterým má sloužit.

PRAKTICKÉ KROKY

1. Armáda spásy má starost o všechny, kteří trpí závislostí na hazardních hrách, a o ty, kteří jsou jejich jednáním ovlivněni. Vojáci Armády spásy se zavazují, že se zdrží hraní hazardních her v jakékoli formě. V souvislosti se získáváním finančních prostředků pro charitativní organizace jsou vojáci Armády spásy vyzýváni, aby raději přispívali, než aby se účastnili hazardních her.
2. Armáda spásy vyzývá všechny, aby pochopili rizika hazardních her, a za tímto účelem bude podporovat vzdělávací a preventivní programy.
3. Armáda spásy se zapojuje do osvětové činnosti ve vztahu k vládám, komerčním subjektům i jednotlivcům, pokud jde o neodmyslitelná nebezpečí spojená s hazardními hrami a utrpení, které způsobují hráčům a jejich rodinám.
4. Armáda spásy se staví proti stigmatizaci osob trpících závislostí na hazardních hrách. Snaží se podporovat hazardní hráče a jejich rodiny poskytováním vzdělávání, poradenství a rehabilitačních programů. Armáda spásy přitom využívá celostní přístup, který podporuje psychickou, sociální a duchovní pohodu.

ODKAZY

Pozor na hazardní hry. (2013).

Gamble Responsibly. Převzato z <http://www.gambleaware.co.uk> Gamblers Anonymous. (n.d). Gamblers Anonymous (Anonymní hráči). Získáno z <http://www.gamblersanonymous.org>

Hardoon, K.K. & Derevensky, J.L. (2002).

Hazardní chování dětí a dospívajících: Současné poznatky. Klinická dětská psychologie a psychiatrie 7 (2) 263-281. Získáno z <http://youthgambling.mcgill.ca/en/PDF/Publications/2003-1999/Child%20and%20Adolescent%20Gambling%20Behavior%20-%20Current%20Knowledge%202002.pdf>.

Lynch W.J., Maciejewski, P.K. & Potenza M.N. (2004).

Psychiatrické koreláty hazardního hraní u dospívajících a mladých dospělých seskupených podle věku při začátku hraní. Archives of General Psychiatry 61 (11) 1116-1122. doi: 10.1001/archpsyc.61.11.1116.

Národní komise pro studii dopadů hazardních her. (1999).

Závěrečná zpráva. Převzato z <http://govinfo.library.unt.edu/ngisc/reports/finrpt.html>. Průvodce problémovým hráčstvím (b.d.). Získáno z <http://www.problemgamblingguide.com>

Stucki, S & Rhis-Middel, M. (2007).

Prevalence problémového a patologického hráčství u dospělých v letech 2000-2005: An update. Journal of Gambling Studies. 23 (3) 245-257. doi: 10.1007/s10899-010-9200-6.

Suurvali, H., Cordingley, J., Hodgins, D. & Cunningham J. (2009).

Překážky při vyhledávání pomoci v případě problémů s hazardními hrami: A review of the empirical literature. Journal of Gambling Studies. 25 (3) 407-424.

Schváleno generálem, červen 2012.

Přesvědčení vyjádřená v tomto mezinárodním etickém stanovisku představují oficiální stanovisko Armády spásy k dané problematice a nesmí být žádným způsobem upravována nebo přizpůsobována bez výslovného písemného souhlasu Mezinárodního ústředí.

